

Міністерство освіти і науки України
Міністерство охорони здоров'я України
Кам'янець-Подільський медичний фаховий коледж

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Голова приймальної комісії
Директор Кам'янець-Подільського
медичного фахового коледжу
Віктор КЛИМ
«04» травня 2026 року

**Програма з української мови для вступного випробування
у формі співбесіди**

на основі базової загальної середньої освіти

Матеріали розроблено та схвалено
на засіданні Приймальної комісії
Кам'янець-Подільського медичного
фахового коледжу 24.04.2026 року
протокол № 4

**Програма з української мови на основі
базової загальної середньої освіти складена відповідно Державного
стандарту базової середньої освіти, затвердженого Постановою Кабінету
Міністрів України від 30.09.2020 року № 898**

Програму вступного випробування у формі співбесіди з української мови складено для осіб, які вступають на основі базової середньої освіти для здобуття освітньо-професійного ступеня «фаховий молодший бакалавр» на підставі чинних програм з української мови для 5-9 класів (наказ Міністерства освіти і науки України від 07.06.2017 N 804)

Пояснювальна записка

Під час співбесіди з української мови вступник до “Кам’янець-Подільського медичного фахового коледжу” повинен виявити:

- а) знання з фонетичної, лексичної, словотворчої, граматичної та правописної систем української мови;
- б) знання особливостей українського словотворення, граматичні особливості, відмінкові закінчення іменників, кличний відмінок, правопис частин мови;
- в) уміння обґрунтовувати вживання розділових знаків за допомогою пунктуаційних правил, знаходити та виправляти помилки на вивчені правила;
- г) уміння формулювати власні висловлювання, осмислювати тему, розкривати її, підпорядковувати висловлювання темі й основній думці. Робити необхідні узагальнення і висновки;
- д) уміння добирати відповідний до ситуацій стиль спілкування, використовувати різні типи мовлення.

1. Фонетика. Графіка. Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м’які, дзвінкі й глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї, щ. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування у-в, і-й.

2. Лексикологія. Фразеологія. Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази. Фразеологізми. Приказки, прислів’я, афоризми.

3. Будова слова. Словотвір. Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [o], [e] у складних словах.

4. Морфологія.

4.1. Іменник Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви -а(-я), -у(-ю) в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.

4.2. Прикметник. Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи).

4.3. Числівник. Числівник як частина мови: значення морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості, складні й складені. Типи відмінювання кількісних числівників:

1) один, одна; 2) два, три, чотири; 3) від п'яти до двадцяти, тридцять, п'ятдесят... вісімдесят; 4) сорок, дев'яносто, сто; 5) двісті – дев'ятсот; 6) нуль, тисяча, мільйон, мільярд; 7) збірні; 8) дробові.

Порядкові числівники, особливості їх відмінювання

4.4. Займенник. Займенник як частина мови: значення морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний присвійні, вказівні, означальні, питальні відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.

4.5. Дієслово. Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I та II дієвідміни. Особові та числові форми дієслів (теперішнього та майбутнього часу й наказового способу). Родові та числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.

4.6. Прислівник. Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання прислівників разом і через дефіс.

4.7. Службові частини мови. Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиначні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені).

Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі словотворчі, модальні.

4.8. Вигук. Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова.

5. Синтаксис.

5.1. Словосполучення. Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Головне й залежне слово в

словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.

5.2. Речення. Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматично основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання).

Просте двоскладне речення. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження.

Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні. Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок).

Односкладні речення. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень. Розділові знаки в односкладному реченні.

Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в реченні з однорідними членами.

Складне речення. Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному:

1) інтонація й сполучники або сполучні слова; 2) інтонація.

Типи складних речень за способом зв'язку її частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинам складного речення.

Складносурядне речення. Єднальні, протиставні та розділові сполучники складносурядному реченні. Смислові зв'язки між частинами складносурядного речення. Розділові знаки в складносурядному реченні.

Складнопідрядне речення. Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники сполучні слова як засоби зв'язку складнопідрядному реченні. Основні вид підрядних речень: означальні, з'ясувальні обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами: 1) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю; 2) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю; 3) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю.

Безсполучникове складне речення. Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами-реченнями: 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними); 2) з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною). Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку. Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку

5.3. Способи відтворення чужого мовлення. Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог.

6. Стилїстика. Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.

7. Орфоенія. Відображення вимови голосних (наголошених і ненаголошених) через фонетичну транскрипцію. Відображення вимови приголосних звуків: 1) [дж], [дз], [дз']; 2) [г]; 3) [ж], [ч], [ш], [дж]; 4) груп приголосних (уподібнення, спрощення); 5) м'яких приголосних; 6) подовжених приголосних.

Вимова слів з апострофом.

8. Орфографія Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та nn у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови.

Особливості написання числівників. Написання окремо (сполучень прислівникового типу), разом і через дефіс (прислівників, службових частин мови, вигуків).

9. Розвиток мовлення. Загальне уявлення про спілкування й мовлення; види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення; основні правила спілкування. Тема й основна думка висловлювання. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Текст, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Мовні засоби зв'язку речень у тексті. Типи мовлення (розповідь, опис, роздум). Структура тексту типу розповіді, опису, роздуму.

Вступники повинні знати:

- основні правила вживання звуків у різних позиціях слів
- чергування приголосних звуків
- зміни в групах приголосних
- правила вживання великої літери
- знака м'якшення і апострофа
- правопис іншомовних слів
- написання складних слів
- правила утворення і написання граматичних форм різних частин мови
- види речень, способи ускладнення речень
- типи зв'язків у реченнях
- вживання сполучників
- вживання розділових знаків у різних видах речень

Вступники повинні вміти:

- правильно писати слова з різними орфограмами
- зіставляти звучання і написання слів
- передавати на письмі звуки і звукосполучення
- записувати складні, складноскорочені слова й аббревіатури, власні назви
- правильно вживати відмінкові закінчення, а також закінчення різних форм дієслова
- грамотно писати прислівники і займенники
- правильно відмінювати числівники, узгоджувати їх з іменниками
- використовувати числівники на позначення години
- визначати головні і другорядні члени речення, однорідні члени речення і узагальнюючі слова при них, вставні і вставлені конструкції, уточнюючі члени речення
- застосовувати зв'язки сурядності і підрядності
- оформлювати пряму і непряму мову

Співбесіда проводиться у формі тестового опитування

Матриця побудови завдань з української мови для вступників

на основі повної загальної середньої освіти

№ завд.	Тема	Бали
1-5	I. Завдання за вибором однієї правильної відповіді з 4-х варіантів - Пунктуація. - Орфографія. - Складне речення. - Члени речення. - Просте ускладнене речення.	1 бал за кожну правильну відповідь. 5 балів
6 - 15	II. Завдання за вибором однієї правильної відповіді з 5-ти варіантів - Фонетика. Орфоепія. - Морфологія. - Орфографія. - Лексикологія. Фразеологія. - Члени речення. Просте речення. - Просте ускладнене речення. - Складне речення. - Пунктуація. - Стилїстика.	1 бал за кожну правильну відповідь 10 балів
16-20	III. Завдання на встановлення відповідності - Фразеологія. - Морфологія. - Члени речення. - Просте речення. - Просте ускладнене речення. - Складне речення. - Пунктуація.	1 бал за встановлення відповідності 1,2,3,4 бали 20 балів
Загальна сума балів – 35 балів		

Схема нарахування балів за виконання завдань співбесіди (сформована на основі наказу Українського центру оцінювання якості освіти від 29.01.2026 року № 11 «Про затвердження Схем нарахування балів за виконання завдань національного мультипредметного тесту 2026 року»

№ з/п	Форма/опис завдання	Схема нарахування балів	Предмет
1	Завдання з вибором однієї відповіді Завдання має основу та чотири варіанти відповіді, з яких лише один правильний. Завдання вважається виконаним, якщо абітурієнт вибрав/ла, позначив/ла та підтвердив/ла свій вибір.	0 або 1 бал: 1 бал, якщо вказано правильну відповідь; 0 балів, якщо вказано неправильну відповідь або відповіді на завдання не надано.	- українська мова
2	Завдання на встановлення відповідності Завдання має основу та інформацію, позначену цифрами і буквами. Виконання завдання передбачає встановлення відповідності (утворення «логічних пар») між інформацією, позначеною цифрами (цифри від 1 до 4) та буквами (букви від А до Д). Завдання вважається виконаним, якщо абітурієнт вибрав/ла, позначив/ла та підтвердив/ла свій вибір.	1 бал за кожну правильно встановлену відповідність («логічну пару»); 0 балів – за завдання, якщо не вказано жодної правильної відповідності або відповіді на завдання не надано.	- українська мова

Критерії оцінювання знань при проведенні співбесіди

Відповідно до вимог навчальних програм з української мови під час співбесіди оцінюється рівень знань вступників з вищевказаних предметів. Оцінювання вступників під час проходження ними співбесіди здійснюється за 200-бальною шкалою.

Якщо вступник набрав менше, ніж 100 конкурсних балів, він до участі у відборі не допускається.

Конкурсний бал розраховується для конкурсного відбору на навчання для здобуття освітньо-професійного ступеня фаховий молодший бакалавр за результатами співбесіди на основі базової середньої освіти за такою

формулою:

$$\text{Конкурсний бал (КБ)} = (\text{П1} + \text{П2})/2$$

П1 – оцінка з першого предмета (українська мова)

П2, – оцінка з другого предмета (біологія)

Рівні	Бали	Характеристика навчальних досягнень
Початковий	101	Вступник розпізнає і називає окремі біологічні об'єкти; називає окремі ознаки біологічних об'єктів; наводить елементарні приклади біологічних об'єктів; відтворює окремі факти; характеризує окремі ознаки біологічних об'єктів; відповідає на запитання, що потребують однослівної відповіді (наприклад так або ні); допускає суттєві біологічні помилки;
	120	Вступник відтворює незначну частину навчального матеріалу, дає визначення окремих біологічних понять.
II. Середній	126	Вступник дає неповну характеристику загальних ознак біологічних об'єктів, допускаючи несуттєві біологічні помилки.
	138	Вступник, відповідаючи на запитання, відтворює основний зміст навчального матеріалу; характеризує загальні ознаки біологічних об'єктів, дає визначення окремих біологічних понять. 138 Вступник описує біологічні об'єкти за планом, допускаючи несуттєві біологічні помилки, розв'язує прості типові біологічні вправи і задачі.
	144	Вступник самостійно, але неповно відтворює навчальний матеріал, відповідає на окремі запитання; частково пояснює відповідь прикладами, що наведені у підручнику.
	149	Вступник у цілому правильно вживає біологічні терміни; характеризує будову та функції окремих біологічних об'єктів за планом з незначними неточностями; розв'язує прості типові біологічні вправи і задачі.
III. Достатній	150	Вступник розкриває суть біологічних понять, допускаючи у відповідях неточності;
	156	Вступник, допускаючи у відповідях неточності; за визначеними ознаками порівнює біологічні б'єкти та явища; формулює висновки.
	162	Вступник відповідає на поставлені запитання, допускаючи у відповідях неточності; порівнює біологічні об'єкти, явища і процеси живої природи.
	168	Вступник встановлює відмінності між біологічними об'єктами, явищами і процесами живої природи; пояснює причинно-наслідкові зв'язки; застосовує отримані знання у стандартних ситуаціях; розв'язує типові біологічні вправи і задачі користуючись алгоритмом.
	174	Вступник вільно відповідає на поставлені запитання; аналізує інформацію, встановлює причинно-наслідкові зв'язки; самостійно розв'язує типові біологічні вправи і задачі;
	179	Вступник використовує знання у стандартних ситуаціях; виправляє помилки; уміє працювати зі схемами, графіками, малюнками, таблицями, атласами-визначниками, натуральними біологічними об'єктами та їх моделями; виконує прості біологічні дослідження та пояснює їх результати; виявляє емоційно-ціннісне ставлення до живої природи
IV Високий	180	Вступник логічно та усвідомлено відтворює матеріал у

		межах програми; розкриває суть біологічних явищ, процесів, пояснює відповіді прикладами; дає порівняльну характеристику біологічним об'єктам і явищам з визначенням подібності й відмінності.
	184	Вступник аналізує, систематизує, узагальнює, встановлює причинно-наслідкові зв'язки; використовує знання у нестандартних ситуаціях; виявляє ставлення й готовність реагувати відповідно до засвоєних ціннісних орієнтацій
	188	Вступник виявляє міцні й глибокі знання з біології у межах програми; самостійно аналізує і розкриває закономірності живої природи, пояснює прикладами, що ґрунтуються на власних спостереженнях.
	192	Вступник дає порівняльну характеристику біологічним явищам з поясненням причин подібностей й відмінностей; встановлює і обґрунтовує причинно-наслідкові зв'язки; визначає можливості практичного застосування результатів дослідження; виявляє переконання і активно проявляє ціннісні орієнтації, здійснюючи вибір завдань і рішень
	196	Вступник виявляє системні знання з біології, усвідомлено використовує їх у стандартних та нестандартних ситуаціях; самостійно аналізує біологічні явища і процеси, виявляє особисту позицію щодо них;
	200	Вступник використовує знання з інших предметів для виконання ускладнених завдань; знаходить та використовує додаткові джерела інформації для виконання навчального завдання; уміє виокремити проблему і визначити шляхи її розв'язання, приймати рішення, аргументувати власне ставлення до різних поглядів на об'єкт вивчення, бере участь у дискусіях, вирішенні проблемних питань

Таблиця переведення тестових балів з української мови співбесіди до шкали 100–200

Тестовий бал	Бал за шкалою 100–200
1	100
2	103
3	106
4	109
5	112
6	115
7	118

8	121
9	124
10	127
11	130
12	133
13	136
14	139
15	142
16	145
17	148
18	151
19	154
20	157
21	160
22	163
23	166
24	169
25	172
26	175
27	178
28	181
29	184

30	185
31	188
32	191
33	194
34	197
35	200

Перелік орієнтовних запитань та завдань для підготовки до співбесіди з української мови

1. Що таке мова і мовлення? Які функції виконує мова в житті людини та суспільства?
2. Яка роль мови в державотворенні? У чому полягає роль мови для національно-культурного відродження?
3. Як ви розумієте поняття «чистота» та «багатство» мовлення? Наведіть приклади.
4. Дайте визначення поняття «милословність». Назвіть правила чергування у//в, і//й як засобів милословності.
5. Назвіть основні правила наголошування слів. Наведіть приклади складних випадків наголошування слів.
6. Які слова називаються синонімами? Утворіть два синонімічні ряди для прикладу. Визначте особливості використання синонімів в різних стилях мови.
7. Які слова називаються омонімами? У чому полягає відмінність між омонімами і багатозначними словами? Наведіть приклади.
8. Що таке фразеологізми? Наведіть приклади. Які ознаки властиві фразеологізмам? Назвіть джерела виникнення фразеологізмів.
9. Яке значення має словотворення в українській мові? Назвіть способи словотвору в українській мові. Наведіть приклад одного словотвірного гнізда.
10. Які зміни (чергування) приголосних відбуваються при зміні слів та творенні нових слів. Назвіть винятки.
11. Назвіть основні правила подвоєння та подовження приголосних, проілюструвавши їх прикладами.
12. Назвіть особливості написання іншомовних слів: подвоєння приголосних, вживання апострофа та м'якого знака.
13. У яких групах приголосних відбувається спрощення? Наведіть приклади. У яких випадках спрощення не відбувається? Назвіть винятки.
14. Назвіть основні правила написання голосних Е, И в префіксах та суфіксах.

15. Визначте особливості вживання апострофа. Назвіть винятки з цих правил.
16. Визначте особливості вживання м'якого знака. Назвіть винятки з цих правил.
17. Назвіть основні правила вживання великої літери у власних назвах. Наведіть приклади власних назв, написання яких викликає труднощі.
18. Сформулюйте правила написання складних іменників разом і через дефіс. Відповідь проілюструйте прикладами.
19. Сформулюйте правила написання складних прикметників разом і через дефіс. Відповідь проілюструйте прикладами.
20. Назвіть основні правила написання частки НЕ з дієслівними формами. Відповідь проілюструйте прикладами.
21. Назвіть основні правила написання частки НЕ з іменниками, прикметниками. Відповідь проілюструйте прикладами.
22. Назвіть правила написання часток разом, окремо, через дефіс з різними частинами мови.
23. Назвіть особливості написання складних прислівників разом.
24. Назвіть особливості написання складних прислівників через дефіс.
25. Назвіть особливості написання складних прислівників окремо.
26. Назвіть особливості визначення роду невідмінюваних іменників. Відповідь проілюструйте прикладами.
27. Назвіть групи іменників чоловічого роду другої відміни, які мають у родовому відмінку закінчення -а (-я), а також групи іменників з закінченням -у (-ю). Від чого залежить вибір закінчення?
28. Назвіть особливості утворення форми кличного відмінку іменників. Відповідь проілюструйте прикладами.
29. Назвіть особливості написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.
30. Дайте визначення поняття «прикметник». Назвіть морфологічні ознаки прикметника. Назвіть групи прикметників, які не утворюють ступені порівняння. Наведіть приклади.
31. Що таке числівник? Назвіть морфологічні ознаки, синтаксичну роль числівника.
32. Назвіть особливості відмінювання числівників. Відповідь проілюструйте прикладами.
33. Назвіть особливості узгодження числівників з іменниками. Відповідь проілюструйте прикладами.
34. Визначте особливості правильного вживання числівників на позначення години.
35. Що таке займенник? Назвіть розряди займенників за значенням. Визначте особливості написання разом і через дефіс неозначених займенників.
36. Що таке дієслово? Від чого залежить вибір особових закінчень дієслів?
37. Як утворюється наказовий спосіб дієслів? Відповідь проілюструйте

прикладами.

38. Що таке дієприкметник? Як утворюються дієприкметники? Відповідь проілюструйте прикладами.

39. Що таке дієприкметниковий зворот? Як правильно утворити його?

40. Що таке дієприслівник? Як утворюється дієприслівниковий зворот? Назвіть особливості утворення речення з дієприслівниковим зворотом.

41. Що таке прислівник? Як відрізнити прислівники від інших частин мови?

42. Що таке прийменник? Назвіть особливості використання прийменників.

43. Дайте визначення поняття «сполучник». Назвіть сполучники сурядності й підрядності. Визначте особливості написання сполучників разом та окремо.

44. Дайте визначення поняття «речення як основна одиниця синтаксису». Визначте відмінності простого й складного речення. Яка твориться просте ускладнене речення?

45. Назвіть особливості двоскладного й односкладного речення, повного і неповного речення.

46. Які види односкладних речень виділяють? Наведіть приклади.

47. Наведіть правила вживання тире між підметом і присудком. Відповідь проілюструйте прикладами.

48. Назвіть правила вживання розділових знаків у реченнях з однорідними членами. Які розділові знаки вживаються при узагальнювальних словах та однорідних членах речення?

49. Які означення є однорідними, а які - неоднорідними? Як це впливає на вживання розділових знаків? Наведіть приклади.

50. Назвіть правила відокремлення означень та прикладок. Проілюструйте відповідь.

51. Назвіть особливості відокремлення обставин, виражених дієприслівником або дієприслівниковим зворотом.

52. Назвіть випадки відокремлення додатків. Відповідь проілюструйте прикладами.

53. Визначте особливості вживання розділових знаків при звертанні і вставних словах.

54. Дайте визначення поняття «складне речення». Назвіть граматичні ознаки складного речення та засоби зв'язку частин складного речення.

55. Назвіть правила вживання розділових знаків у складносурядних реченнях.

Назвіть основні види складнопідрядних речень. Сформулюйте правила вживання розділових знаків у складнопідрядних реченнях.

56. Дайте визначення поняття «безсполучникове складне речення». Назвіть правила вживання розділових знаків у них.

57. Назвіть особливості вживання розділових знаків при прямій мові.

58. Назвіть особливості вживання розділових знаків при оформленні цитат.

Рекомендовані джерела для підготовки до співбесіди

Українська мова

Список літератури:

1. Глазова О.П., Кузнецов Ю.Б. Рідна мова: Підручник для 5 класу загальноосвітніх навчальних закладів. - К.: Освіта України, 2018.
2. Глазова О.П., Кузнецов Ю.Б. Рідна мова: Підручник для 6 класу. - К.: Зодіак - Еко, 2018.
3. Глазова О.П., Кузнецов Ю.Б. Рідна мова: Підручник для 7 класу. - К.: Зодіак - Еко, 2018.
4. Глазова О.П., Кузнецов Ю.Б. Рідна мова: Підручник для 8 класу. - К.: Зодіак - Еко, 2018.
5. Заболотний О.В., Заболотний В.В. Українська мова: Підручник для 9 класу. - К.: Генеза, 2018.
6. Український правопис / НАН України, Ін-т мовознавства імені О.О.Потебні; Інститут української мови. - К. : Наукова думка, 2004. - 240 с.

Інтернет-ресурси:

1. <https://zno.osvita.ua/>
2. <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi>
3. <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/ukrayinskij-pravopis-2019>
4. <http://slovopedia.org.ua/>
5. <https://ukrainskamova.com/>
6. <https://webpen.com.ua/>